

Tots els carrers de Girona

El carrer de Sant
Sebastià

445

El carrer de Sant Sebastià s'estén a cavall entre l'antic municipi de Santa Eugènia i el barri de Can Gibert del Pla, on segons les previsions urbanístiques en un futur més o menys proper haurà de connectar amb el carrer de Balandrau.

En el seu primer tram, o sigui, de la carretera de Santa Eugènia fins al passeig d'Olot, és urbanitzat, vorejat per xalets, cases unifamiliars i algun bloc de pisos, i travessa els carrers del Montseny, de la Maçana, de les Garres i de les Guillerries.

Un cop travessat el passeig d'Olot, el carrer es converteix en una mena de camí terrer que segueix la tanca de l'empresa Paviments Julià i, tot seguit, fa un gir molt pronunciat fins a arribar al carrer de Balandrau, ja al barri de Can Gibert del Pla.

tià, fa referència a la cèlebre vila turística basca, tal com s'assenyala en l'acord de l'ajuntament del 9 d'agost de l'any 1963. En aquest ple, hom explica la visita que una representació gironina ha fet a la ciutat de Sant Sebastià per tal d'assistir a les festes d'Homenatge a Catalunya. Destaquen les atencions rebudes, d'entre les quals hi ha la concessió a la ciutat de Girona de «la corbata de la ciudad de San Sebastián».

En el torn d'intervencions, el regidor Sánchez Babot demana que, en justa correspondència a les atencions, es bategi un carrer de la ciutat amb el nom de «San Sebastián», proposta que és aprovada seguidament. Al capdavall, el nou nom se li assigna a aquest petit carrer, que neix en ple barri de la Rodona.

El carrer de Sant Sebastià està a mig camí entre l'antic municipi de Santa Eugènia i el barri de can Gibert del Pla.
Foto: Mundet.

El nom del carrer, Sant Sebas-

Ramon Alberch i Fugueras

EL LECTOR ESCRIU

L'analfabetisme a
Garriguella

Sr. Director,

En el n° 1 de la Revista de Garriguella es publica un article sota el títol «Resultats i conclusions d'una enquesta sanitària a Garriguella», signat pel metge del poble, que entre altres coses diu: «Un 40% dels garriguellencs completaren el cicle primari; el 24% no el pogueren acabar, i llevat d'algun titulat de grau mitjà o superior, hi ha un gros percentatge d'analfabets».

Davant d'aquesta greu afirmació, jo, que he estat professor d'EGB durant 34 anys seguits a Garriguella, em veig obligat a aclarir-ho, perquè, de cares als forasters, en l'article es dona una imatge del nostre poble com si fos del tercer món.

El llibre de Visites d'Inspecció, obligatori a totes les Escoles Nacionals, és de l'any 1868 i Garriguella sempre s'ha caracteritzat per tenir els mateixos mestres durant molts anys. El Sr. Joan Pacreu, nou anys; el Sr. Mariano Pujolar, vint-i-sis; els Srs. Comas i Pujol, disset anys; el Sr. Balaguer, nou anys i fou ell qui fundà la Biblioteca Escolar i Popular; el Sr. Enric Pumarola, catorze anys —incloent-hi els anys de la Guerra Civil, car l'escola romangué oberta— i del 1946 al 1980, un servidor.

Al llarg dels meus trenta-quatre anys al front de l'escola he de dir que tots els meus alumnes aconseguiren el Certificat d'Estudis Primaris, llevat de tres que assoliren el Certificat d'Escolaritat, la qual cosa no vol dir que siguin analfabets. Entre els meus alumnes —alguns dels quals venien de poblacions veïnes—, han sortit un enginyer naval, dos enginyers industrials, dos metges, un químic, un militar, dos perits agrícoles, una farmacèutica i dos mestres d'EGB en exercici tots ells.

Quant a la Biblioteca Popular, que fundà el Sr. Balaguer, continuada pel Sr. Pumarola i per mi mateix fins al 1980, s'inicià amb 200 volums i la vaig deixar amb 4.650 llibres, que es deixaven als garriguellencs els diumenges al matí.

Tenint en compte tot això, penso que l'enquesta feta pel metge és un insult tant per als mestres del poble com per als garriguellencs en general. Crec, sincerament, que una enquesta s'ha de fer de forma rigorosa i basar-se en dades concretes, i si a Garriguella som tan analfabets i endarrerits, el Sr. enquestador té la possibilitat de canviar de professió i en lloc d'exercir de metge, pot posar-se a dirigir les Escoles locals. **Joan Gomis Gibert. Mestre de Garriguella.**

NECROLÒGIQUES

RAMON MANCEBO CALER

Va morir abans d'ahir a Girona, a l'edat de 90 anys, **Ramon Mancebo Caler**. Era natural de Granada i residia al carrer Turó Rodó, 15, de Girona.

Era vidu de Maria Rubió Lozano. Tenia quatre fills: Maria, Angel, Antònia i Juan Antonio.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església Sant Josep de Girona.

Que descansi en pau.

CARMEN SARAROLS
CONGOST

Va morir ahir a Salt, a l'edat de 77 anys, **Carmen Sararols Congost**. Era natural d'aquesta població i residia al carrer Ramon y Cajal, 9 de la ma-

teixa vila.

Era cas ada amb Josep Rubirola Palol. Tenia una filla: Rosari.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església de Sant Jaume de Salt.

Que descansi en pau.

EUDALD CAMPS FAJULA

Va morir ahir a Ripoll, a l'edat de 72 anys, **Eudald Camps Fajula**. Era natural d'aquest poble i residia al carrer Llussanet barri Pigau de la mateixa població.

Era casat amb Engràcia Formater. Tenia tres fills: Àngels, Mª Rosa i Joan.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, al Monestir de Ripoll.

Que descansi en pau.

«Una nit a Casa Blanca»

Sr. Director,

Aquest dia vaig tornar d'un breu viatge i tan bon punt vaig haver saludat la família i endreçat els quatre entriquets, la primera cosa que vaig fer va ser recollir tots els PUNT DIARI

d'aquests dies que havia estat absent, per assabentar-me de com va la pel·lícula de l'Àngel Quintana i el Toni Martí.

Aquesta anècdota casolana, quotidiana, m'ha fet adonar de fins a quin punt ha estat encertat anar publicant aquest Dietari de Rodatge: és com si la pel·lícula

fes també una mica nostra.

Serveixin, doncs, aquestes quatre ratlles per felicitar-los per la iniciativa, així com per agrair a l'Àngel el detall de fer-nos d'alguna manera coparticipants d'aquesta aventura. Atentament, **Salvador Montalt**. (Malgrat de Mar).

2n. aniversari de

Maria Fontané Serra

Viurà sempre en el record d'aquells que ha estimat i que l'hem estimat.

La seva família, juntament amb els seus companys del Restaurant Lloret, us conviden a participar en la missa que tindrà lloc a l'església del Mercadal, a dos quarts de nou del vespre.

Girona, 13 de setembre del 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Carme Sararols i Congost

que morí a Girona el dia 11 de setembre del 1986 a l'edat de 77 anys havent rebut els Sants Sacraments i la B.A.

A.C.S.

El seu espòs, Josep Rubirola i Palol; filla, Roser Rubirola; fill polític, Salvi Torras; néts, Xavier i Carles; néta política, Mercè Cuesta; besnéta, Georgina i la jove Chantal Alabau; nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dissabte dia 13, a les quatre de la tarda a l'església parroquial de Sant Jaume.

Capella mortuòria: Funerària Poch c/ Anselm Clavé, 30. Domicili familiar: c/ Ramon i Cajal, n° 9.

Salt, 13 de setembre de 1986